

Hadi Helili

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

16.09.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hadi Helili

Hadi Helili 1962 de Silvan'da doğdu. Silvan Lisesinden 1981 yılında mezun oldu. Eğitimden sonra Silvan'ın Helili (Gündüzlü) Köyüne taşınıp, çiftçiliğe başladı... 25 yıl sonra (2005) İstanbul'a taşınmıştır... Hayatında çiftçilikten ziyade elektrik, elektronik alanında olduğu gibi değişik mesleklerde çalışmış ve tecrübe sahibi olmuştur... Hemen her konu ilgisi çekmiş birçok alanda merak salmıştır... Şuan İstanbul da gelinlik işinde çalışıyor...

Annem

Adınla övünüpte,
Aslına saygıyla eğildim
Sana olan saygımdan
Dolayı kıyamadığım
Adını hiç anmadım...
Benim canım annem! ..
Sendin benim varlığım,
Sendin ilk sahibim...
Ben senin yavrunum annem! ..
Hani hiç yanından ayrılmadığın,
Hep dizinde uyuttuğun,
Bir sineği bile kondurtamadığın,
Geceni gündüzüne katıpta! ..
Uğrunda hiç uyumadığın
Senin biricik, tek evladın! ..

Sen bana canından can verdin annem..
Yetmedi kanınla kan verdin..
Aç kalma pahasına lokmanı,
Soğukta sıcaklığını verdin annem...
Hatıralara sığamayacak kadar
Uçsuz bucaksız sevginle besledin beni..
Onca zahmet ile doğurup
Besledin, büyüttün
En yalnız kaldığın anda bile benimleydin
Sana layık olamamaktan
korkuyorum annem! ..

Hadi Helili

Avanak

Denizleri uçsuz bucaksız su mu sandın,
Sen doğan güneşi daimimi sandın,
A! .. avanak.. Sen kendini ne sandın...
Aldığın nefesin bitmeyecekmi sandın...

Kapamış gözünü, ayakta işersin...
Sen belki bir nebze rahatlarsın...
Belki birazda küstah ve gaddarsın...
A! .. avanak.. Sen kendini ne sandın...

Ha! boyun uzun, bükülmezmi sandın,
Başın dik! .. eğilmezmi sandın...
Her yaptığın sende karmı sandın..
A! .. avanak.. Sen kendini ne sandın...

Engin denizleri dalgalar vurur! ..
Bir heybet ki, şahlanıp durur...
Eğile, büküle kıyıya vurur...
A! .. avanak.. Sen kendini ne sandın...

Kıyıda kum olur... toprak olur...
Bir damlası, fani insan olur...
O insan, kendi düşmanı olur.
A! .. avanak.. Sen kendini ne sandın...

Sözüm tüm insanım diyene,
Kendini bilipte, bilmeyene...
Bilmeyipte, biliyor bilene...
A! .. avanak.. Sen kendini ne sandın...

Bir hırstır seni bu hale getiren,
Gözü görüpte, bahane ettiren..
Dengesizce candan bezdiren...
A! .. avanak.. Sen kendini ne sandın...

Hadi Helili

Bende Bilmiyem Lo

İçmişem ané
Serxwoşmiyam
Meyxwoşmiyam
Welle bende bilmiyem lo!..

Bu tiro viro yine qafam
Derguşmiyam
Berduşmiyam
Welle bende bilmiyem lo!..

Sertu zırt gidiyem
Bir seviyemmi
Bir sevmiyemmi
Welle bende bilmiyem lo!..

Cara yaré té mılémın
Ma kaniyormi dilémın
Yan yanıyormi birémın
Welle bende bilmiyem lo!..

Xani dıçe té lımın
Diwar teng dıbın
Dıçıke bihnamın
Welle bende bilmiyem lo!..

Yedi xayın beni bitirdi
Gula çavreşmiydi
Déla devreşmiydi
Welle bende bilmiyem lo!..

Hadi Helili

Bir Divane Sabahım

Bir divane sabahım ben
Uçsuz diyarlarda...
Yine seller akmış,
Yüreğim yanıyor...
Bu gün, havam yine dalgalı...
Karlı İstanbul sokakları,
Dar bana...
Geziorum avare avare,
Yarsız ve arkadaşsız...
Bu gün havam yine dumanlı,
Bakırköy sahili bomboş...
Dalmışım Marmara'ya
dalgın dalgın,
Bir ah! . çekiyorum...
Sol yanım boş,
Sağda bir köpek işiyor...
Yalıyor yerleri bir kedi
derin derin,
Dönercinin
Yere saçan yağını...
Bakıyorum ve özlüyorum,
Vah ki, ey vah! ..
Haberin olsun iyilik...
Amma,
Ağzın kötü kokuyor haberci...
Bu ne kin,
bu ne alavere,
Bu ne dalavere...
Sakin ve puslu yollardan geçerken,
Düşünüyorum bazen,
Ah! .. sıcacık ve ufacık bir çıtır olsa...
Güzel olurdu değil mi? ..
Esrarını içmiş,
Yine anasını satmış
Bir plakaya,
öyle gelmiş
Dalıyor yine sağa sola,
Yalıyor tükürdüğünü,
Ayşe'dir kızlardan biri,
Diğeri Berfin, kardelenin teki,
Ama bilinki ne haşindir,
Ateşlerle alevlenip
Yanıp, yakıyorlar yerleri...

Hadi Helili

Dağların Gülü

Dağların gülü solduğunda,
Anlaki, bir sonbahar geldi...
Yine mevsimlerin, devirsel dönümü başlamıştır...
Yine hasret, yine tasa yine matem...

Dağların gülü solduğunda
Ömürler hep biraz daha yaşlanmış,
Umutlar bir daha değişerek belirsizleşir
Yine gamlı, yine hayal, yine korku...

Dağların gülü solduğunda
Bebeğim... Anlaki sütün kartlaşmış,
O sıcak yakıcı ateş gibi günlerin geçmiştir...
Yine soğuk, yine yalnız, yine titrek...

Dağların gülü solduğunda
Rüzgar alır sanki hayallerimi
Gerçek sandığım, sanal gibi güzellikler bitmiştir..
Yine acı, yine sertlik, yine hüzün...

Dağların gülü solduğunda
An gelir üstü kapanır herşeyin
Alınan nevale alınmış, toplanan toplanmıştır..
Yine uyku, yine rüya, yine durgun...

Dağların gülü solduğunda
Yarına çok kalmaz, yakındır doğum...
Geçen zamanın tecrübelerini 'gene'ler almıştır...
Yine umut, yine özlem, yine istek...

Dağların gülü solduğunda
Her devirde solduğu gibi olur...
Bir döngü ile döner devir, bir değişim başlamıştır...
Yine hayat, yine yaşam, yine dünya...

Hadi Helili

Diline Arı Soksun

Dil dil diye, dilenen insan,
Dili ile sövüp, söylenen insan...
Dil olupta, esir düşen insan
Diline arı soksun ey insan! ..

Şivesiyle böbürlenip caka satan,
Deyişi ile can yakıp, yıkan
Sözüyle kalp kırıp, satan
Diline arı soksun ey insan! ..

İlhamına ilah sözüdür diyen,
Adalet haktır, hukuktur diyen,
Söylediğine kendi olmaz diyen,
Diline arı soksun ey insan! ..

Beyhude kısa ömrüyle alay eden,
Geri ile peşinden gelene laf eden,
Kısacık ömrüne gafla sitem eden
Diline arı soksun ey insan! ..

Daracık yerinde tükürükle kıvrılan
Keskin otuz iki diş ile korunan
İyi kötü herşeyin tadına baktırılan
Diline arı soksun ey insan! ..

Sağa tısss! .. sola fısss! .. sallayan,
Yerinde susss! .. dışarda yalayan
Aç iken el açıp yerine yalvaran,
Diline arı soksun ey insan! ..

Dil olupta laf etmeseydin
Lal olupta yar demeseydin
Saz olupta söz bilmeseydin
Diline arı soksun ey insan! ..

Bir dilsizin dili hangi dildir? ..
Şu dildir,yada ha! .. hu! .. bu dildir
Yok bilemedin ha, bu işareti bildir..
Diline arı soksun ey insan! ..

İlahi kelamdır, nasihat ve siyanet...
Şeytani laftır, kinayet ve cinayet...
İnsani sazdır, adalet ve hidayet...
Diline arı soksun ey insan! ..

Laftadır hep savrulur gider...
Şöz, öz oldumu toz olur gider...
Öz, söz oldumu, giz olur gider...
Diline arı soksun ey insan! ..

Gizlenir heceler dizi dizi,
Sırlar sıralar öldürür sizi bizi

Ey gafil ölüm kaplar hepimizi! ..
Diline arı soksun ey insan! ..

Şabah doğmuştur dili yalın,
Öğle doğmuştur dili kalın,
Akşam ölmüştür dili yayın,
Diline arı soksun ey insan! ..

Hadi Helili

Gönül

Bazen durulur kalpler derin derin ve sessiz çarpar,
Artık gönül sancılarını tüm vücudu kaplar
Şiddetlenir ateş, öyleki vucut, alevle sapsar...
Terler, soğuk soğuk yüzün, çiseler damlalar
Sesler, boğuk boğuk hırıltıyla, tıkanır boğazlar
Dost kazığıyla, artık gelir, fırtınayla boralar..

Hadi Helili

Hayat

Bir umudun esiriyiz bu hayatta...
Döner dolanırız sağdan sola, soldan sağa...
Bir makinenin kollarına çarpar gibi,
Dönüp yüzümüze vurur,
Feleğin dur durak bilmeyen yılları....
Acı olur bazen yüzümüzü yırtar,
Derinden ta
Kalbimizin kuytu ve ücra köşelerine...
Uzanan o, kılcal damarlarının içine kadar...

-
Bazende unutturur herşeyi bize
Delirir, avare avare dolaşırız bu dünyada
Gelen vurur,giden vurur
Ses etmeyince de
Cinnet geçirir,
Sağı solu kudurur...
Acımasızdır hayat
Acır gibi olsada bitiren
Ve ölümü getiren hayat...
Aniden durur saat
Herşey donar bir ekran misali...
Ama dönüşü olmayan ve hiçbir zaman
Geri yüklemesi dahi olmaz
İşte hayat...
Durmadan akar....

Bir yıldırım aşkıdır,
Yıllarca...
Hatta yüzyıllarca çekilen acı olur...
Kavurur yürekleri acımasız, acımasız...
O, sevdasını çektiğimizin,
Haberini bile olmaz bazen,
Yakar yöreğimizi acı acı,
Susarız derinden,
Bi kangren tutar kanayan
Ve ruhumuza sızan o ucube...
Dinmeyiz ömrümüzün son dakikasına kadar,
hep anarız adını
İçimizde olsa bile...
Bizimle olur mezara kadar....

Hadi Helili

Hayat Dediđin

Bir yaşam...
Bir ığlık...
Ve bir haykırış
İle başlar hayat...

Acısıyla...
Tatlıısıyla...
Bir hoş sevda..
İle başlar hayat...

Ařktır...
Hasrettir...
Yürek dolu ateş
İle başlar hayat...

Yalnızlıktır...
Düřkünlüktür
Bir ılgınlık
İle başlar hayat...

Hadi Helili

Heval U Xeyal

Xeyalek mın hebu,
Xeyalek u hevalek..
Xeyal, her tım lı ber çavémın
U heval ji tım dı milémında bu...
Bı sari, germi dıdamın xeyalémın
U bı germi ji hénıkayi...
Bırçi dibum ez, ew mın tér dıkır...
Bı çav gırtıneki...
Welateki rızgardıkır...
Bı bihdaneki ji, dıné...
Bı gotıneki, mın, maleki avadıkır..
Dı buyerika da, serketi...
Dı ezmunekida ji péşketi...
Çı gengeşe u zoréda ji,
Gelek şurkés u lı hevketi...

Lé heval... bal u pal..
Her tım dı milémın
U dı dilémın da...
Rojeki bar u
Rojeki ji kar bu...
Ew bu çaramına bé çar,
Ewbu palamına bé kar..
Dest germ u dilovan,
Péxwas u gernas...
Destegir u réheval...
Sebreki bu ji mınra..
Em bra, wek don u çıra...
Yek şemalek
Bı husnu cemalek...

Sal çun... wext derbasbun...
Dirok bıhırı kal bun...
Xeyal bune heval...
Heval bune xeyal...
Carna jé, bı sekneke, delal...
Çı xweşi u çı bı zextek zelal...
Dıl avétiye bé guman...
Ha! rawestiyaye heval...
Çınav maye u çı deng...
É mın nema tı bejn u reng...
Diyare roj, édi bı jımar...
Nir dakete édi fliti ji bızmar..
Ne xeyal mane
U ne réheval...

Hadi Helili

İnsaf

İNSAF

Dayansa insafına insanın
bu dünyanın g noktasını,
ayın karanlığından geçirip
güneşin patlatırdı ortasını..
Yüreksizliğine vermez
iktidarsızlığından,
cesaretsiz ve acımasızlığıyla
denkleştirmeye çalışır hep
güneşe dönemez yüzü
çünkü içi kapkaranlık
yanınca simsiyah görünür
kül ile kaplı yüzü..

Erimiş demirden kaplı sanki kalbi
istediğinde yumuşak pamuk
gelince dostuna
hep eder yamuk
zorda olunca dağlara
feryat eder durur
avazı çıkıncaya kadar
yükselir başı sanki ayyuka
bağırır sağa sola
dengesiz tavrıyla İnsaf! ..
insaf! .. diye haykırır Allaha
Sanır ki yalnız alem onun içindir
öyle özel ve öyle güzel yaratılmış ki
görmez hiç insanlığını
ruhlardan sadece bir fert
yalnızca bir ruhtur o! ..

ağlayan ve sızlayan yalnızca odur
öyleki geçmişi yok sayar
geleceği tümünden görünmez
karanlığında dolu yağın gece gibi
taşlanır sanki dört bir yandan
yalnızdır artık
gözü görmez
kalbi hissiz ve demirdendir
acıyan kalbi katılaştır
içine dönünce
yüreksizin
karanlık dünyasında kaybolur

--

merhamet yalnızca onadır
insaf dilenince güzeldir
herşey ona bir hedef
yeni bir amaç
tek o vardır sanki dünyada
Allaha yakın insanı köle görür
emeksizce sahiplenir artık
"vay benim hakkımdır" diye

Adem babasını görmemiştir
zavallı ne bilsin ki...
ya bir elma uğruna babasını
şeytanla kandırmış havva anasını
ne bilsin ki bebeğim
aynı gen ve aynı ruhu taşıdığını
düşerken yılanı sarıldığını

-
amin der bazen yaşadığına
çünkü kardeşinin
o güzelim malına
göz dikmiştir şerefsiz! ..
atasının kendi
ikiz kardeşinde
gözü olduğu gibi
aç gözlüdür kainatı içine atsan
bile doyamaz
biner sırtına hadi candır der
gel der nerden olursan ol
kimden olursan ol der
kul köle yapmak içindir hep

--
paylaşmayı bilmez
katil ruhlu atasının
geni hep baskındır
ya "hep ben.. hep ben" der
uluslara büründük ey insanlar
sağ olduk sol olduk
tapındık puta lata saza
olmadı yanan gaza
iki sayfa yazı için
deryalar dolusu
kanlar akıttık
içimizden geldiği gibi

--
şan dedik şuh dedik
can dedik hudut dedik
dedikte dedik yine
anasını bacısını
didik didik ettik dünyanın
içini boşaltık beyler
havası gitti amk.
artık bitiyoruz hepimiz
gözümüz görsün
gönlümüz hoş olsun
ibreti biz yaşamayalım
ibreti biz yaşatalım
şeytani dediğimize
iyi kötü yaşadığımızı
şu günlerin hatırına
güzelim dünyayı
yarınlara yarına kalanlara

daha güzel bırakalım

Hadi Helili

İnsanız Biz İnsanız

Birileri satıyor kendi inandığı dinini
Birileri it olup lanete hizmet ediyor
Birileri her boku yiyip anasına saydıyor
Birileri şişen leşyle güzelime kan sacıyor
Birileri hacliya kilicliya puta lata beze
Pisliğiyle banıdırıp kan emiyor
Kutsal saydığına çok sevdiğine küfür
Millettir illettir devlettir ihanetir vahşettir
Adi her ne bok ise yeter artık ulan
Birakin yasayalım insanız biz insan! ..

Hadi Helili

Kafire Kafir Demem Artik

Kafire kafir demem artik
Kafiri gecmis musluman var iken
Zalime zalim demem artik
Zalimi gecmis mazlum var iken

Istemem cenneti arkadas
Cehennemlik mumin var iken
Şeytan olsun yar yoldas
Ders veren ulema var iken

Sapiklar mahzun masum
Dindar meczup var iken
Selamsiz kalsin dunyam
Kelami ķ alp kirip yikar iken

Yureksiz imansiz olsam
Dini butun sahtekar iken
nasil allahi hesaplasam
onun eserine vefasiz iken

ihanet olur varligina
eseri gorupte sahipli iken
yarar diye zarar verene
bidat edermiyim insan iken

sevdamla yasarim umut ile
yuregimde onun nuru var iken
bilmeyeyim ben dini kitabi
nursuz suursuz imam var iken

nuru riyadir kuru kafadir
dengesiz halifeler var iken
ummet davadir guden hayvan
otlagi gosteren kurt iken

Hadi Helili

Kuytu Hislerim

Gecenin karanlığı
Bir sessizlik ile gizlice
En kuytu hislerime ulaştığında
Ölümden uzak seni düşünürüm...
Hani iklim değişimi ile
Zamansız ve ani yağışlarla
oluşan sele kapılmış gibi
bir bakarsın herşey sürüklenir ya
İşte benim hislerim
duygularımda
Yoğun nüfusun artışı sonucu
yeryüzünü kaplayan karanlık
ve sır dolu ücra köşelerin azalıp
Beton ve suni ışıklarla aydınlanan
Artık manasız aşkların bile
sıradışılığını kaybetmiş gibi
İçimde de ölümü unutturmuş sanki
hep sıradan
Ahengine bile takmayan
en basit dönen çarkların
Artık daha da karmaşık
devinimleriyle entegrasyonu
Mecburi kılan bir tabiatın gizemine
Uyum sağlanması gerektiğini
Sanki günün modası
internet usulu göreceli
bir tanışma ile
Sırf haz ve zevk ile bağlanan
Hayatsız ve sıcaklıktan uzak
"Tık aşkların" türemesi sonucu
oluşan fenomen aşklar
Artık sosyal yaşamın
daraldığını hatırlatır bana
Artık gözler boş
kendi karın tokluğunun
derdine düşmüş
Cinsiyet farklılığına bile
saygısı kalmamış
Bir yaşam statusu
Hepimizi ve geleceği bekliyor
Bu tıpkı kurumuş çayların
ve derelerin çukur yerlerinde
birikmiş suların
Bir yaz sıcaklığı ile kurumasıyla
içindeki balıkların
Ve diğerlerin yaşam savaşı gibi
daralmış dünyanın
ve geciken zamanın her anını
Her nefesimizde hissettiğimiz gibi
Artık dibi delinen kuyudan
Farksız hayatlarımızla
nasıl bir mücadele ile

çaresizce tutunmaya çalıştığımızı
bir an anımsıyorum

Geçmişler unutulur hep
Hatıralar hep eksik
Ve çoğu hayal olur
Günümüz

yuvarlanan mous tekeri gibi
dur durak bilmez

Taki enerji kesilir

oyunlar son bulana kadar

Ne bir başlangıç

nede bir sonuç belli

Sanki gerçekten kayar gibi

sörfüyle engebelli dağlarda

Dik yamaçlardan atlayış misali

Derin uçurumlarda

kaybolur insanlık

Gelecek öyle yakıncı

bazen ömür bile denmez ona

Bazen ömür bir an olur ki

Saliseler yüzyıllar gibi geçemez

özlenir ölüm

Bazen de ölümler öyle doğallaşır ki

insanlık ölür

Açlık ve sefalet

kin ve cinayet

Akıl bir hedef olur

namlunun ucunda

Her yer karanlık

gözler görmez

Krallık kurar

şu garip dünyada cehalet

-Hadi Helili-

Hadi Helili

Neyleyim

Neyleyim gönül ben neyleyim...
Ha! .. anlamışlar değerimi, en sonunda...
Ne kıymet! .. Günler geçmiş...
Yıllar su gibi akmış iken...
Yaşlanmış tüm vücudum, harabe-i viran iken...
Son kadehi şerefine kaldıramaz iken! ..
Neyleyim gönül, neyleyim...
Neyleyim sonradan gelen kadir ile kıymetimi...
Ha! ölmüşümde altından olmuş mezar taşım,
Sağ iken quzulqurt olmuş ise aşım...
Neyleyim gönül, ben neyleyim

Hadi Helili

Raman u Evin

Emré mın çıl u heft
Por spi kır ji piiran
Desté mın da
Hé ji gopalan tine
Lé ji mınra ji ne duure

Raman dıkım ji carna
Xweşiya emrémin çı bu
Zarutiya mın bu
Wexta perén qul
Şekirén morik
Leystikén xanikan
veşartokén keç u kurran
Teytokén qızikan

Heftokén destan
berqul u av dixwaran
Malök u bermalkan
Lé ji teva ji disa
Xweşiya sal u mewsiman

Raman dıkım caarna ji ez
Destpéka dibıstané
Bı tırs u bı hérsek bılınd
Xweziya férbuna dersa
Xewa lı ser deftera
Şiyarbuna bırqa sıbéda
U bı leza réya mektebé

Raman lazıme ji hatinéra
Raman lazıme ji evinéra
raman lazıme ji hebunéra
raman lazıme ji mın u ji tera

Ramana dilé ewwıl u dawı
Jı bir nabe ji eqıl safı
Ew hélin çekır edi dı canda
Wek mıl, wek dest. wek irin
Dıl şewıti carek ji bıni
Tewiya lı aliki qelıbi
Bes nızanım çı béjim
Ez çend sale kerr u géjim

Raman maye dı desté mında
Ew çavén şın awırén tuj
Ew kenéte yén bedew
Heyrana we meşate
Porén te yén xıngaloki
Ruyén te yén spi u zelal
Dara evin u hebuna mıne

Raman dıkım te ger bıhire

Sed salan ji emrémın u te
Jı birnakım... ji birnakım
Durvi jımın, çıqasbe ji
Ewqas néztiri, wek jımır
Hıs dıkım hebuna te
Lé nızanım tı lı kuri
Rewşa te nızanım
Çı hebun u çı tıne bun
Ferq tıne ji yaré durbun
Ew ji eviné kém nabe
Behtır zéde dıbe evin

Ramane karéme edi
Sal çun u sal hatın
Roj belki ji rojan xerabtırın
Belki dem ji dema hartırın
Zor wext u seet dı bıhırın
Belki ji nérin u ronı kém dıbın
Lé bızane ew çavénte ji bir nabın

Mın sılavek şande ji bunate
Jı ber fembıkım hebuna te
Yan heyi, yan tıneyi
Bu zanıbım hebuna te
Xem nexwım ji buna te
Emin ne lazıme çı ji bunate
Çı ji birkır te jımın
Qet nabi ji biramın
Bum teşqele ji bunate
Jı bu carek bı kene ew çavénte

Raman eve halémın
rewş u dermana canémın
Mın got u klavye nıvisand
Xuda razıbe te pé hisand

Hadi Helili

Sevgi

Sevgi bir ilhamdır...
Bilinçsiz bir fedakarlıkla başlar...
Kur ile devam eder...
Karşılık bulmazsa ömür boyu aşk ile devam eder...
Karşılık bulduğu an ise, bir ölümdür...
Sevgi; sanki aşkın, özlemin, ilhamın adı bile kalmaz...
Anlamsız bir geleceğin tohumlarını saçar gibi darmadağınlıktır...
Bir acıdır, kıskançlıktır, doyumsuz bir hüsrana gibidir...
Sevgi sanattır, güzelliştir, kavuşulmaz asla...
Daima bir eksiklik gibi, bir arayıştır...

Hadi Helili

Tepedeki Tepesiz

Sıçan ağzına b.ku kaçar,
B.kun içine koku saçar
Dönüp baktığında ise
İlle de gözü takar

Gewendenin biri salak
Yüreksiz ve manyak
Bir söyler, pir söylemez
Sanki inip kalkan y.r.k

Gah dünyaya meydan
Gah meydana seyran
Seyrana gelince salak
Gah eder figan, aman

Mazlumdur şahlanır atı
Düşürür adiyi kıratı
İnletir zalim diye etrafı
Düşüktür hep suratı

Bazen çılgındır divane
Etrafı sarar avane
Pohpohlar salağı
Kaldırır indirir bahane

Yüreksizdir sabırsız
Kansızdır hep kabız
ite tökezlenmiş gibi
Söz verir tutarsız

Ağzı pistir sarı it gibi
Hissizdir kansız bit gibi
Emer kanını mazlumun
Kürdün adı onda tik gibi

Yalar hep tükürüğü
Boş çalar üfürüğü
Densizdir utanmaz
Mertlik bilir kötülüğü

Uzundur boyu posu
Çakalı atar tozu
Sapını s.kt.ğum
Çakaldır soyu soppu

İnceden hesaplı dünyayla
Derinden görür rüyayla
Ölürsen basarlar eller
Parmaklar pamuğuyla

Kustururlar emdiğin sütü
Döktürürler pis sümüğü

Şanslı belki beyaz bezle
Kaplarlar kara yüzlüyü

Emri ile sopayla copu
Savururken mazluma
Sapı dönmüş keser gibi
Sırasıyla gelir topuna

Şaşkın ördek gibi eşi
G.t büyütür toktur işi
Tepesizdir tepedeki
Şaşkın bahtsız kişi

Hadi Helili

Yar Yüzü

Yalnızlar demir alır gider meçhule...
Limandan limana dolanıp giderler...
Yar yüzü "kara" da olsa, bin sabır! ..
Nefessiz yıllarca arayıp yüzerler...

Hadi Helili